

ANDORRANA DE PUBLICACIONS

President: Enric Dolsa.

Director General:
Josep Antoni Rosell Pujol.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: Joan Ramon Baiges.

Subdirector: Enric Guinart Mauri.

Gerent: Josep Segura.

Política: Iago Andreu i Marc Rodríguez. **Societat:** Pepa Galego, Irene Casasayas, Clara Garnica i Eva Arasa. **Esports:** Iván Moure i Rata Mora. **Cultura i espectacles:** Andrés Luengo i Núria Salvà. **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blanco. **Diagramació:** Biel Rosell, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. **Fotomecànica:** Pako Temprado. **Fotografia:** Tony Lara i Ona Morante. **Edició:** Marcel Tuyet i Laia Martínez. ANDORRANA DE PUBLICACIONS **Director comercial:** Adrià Ledo. **PUBLICITAT:** David Aurió, Xavier Farran i Nelly Dedea. **Cap Àrea**

EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA

Coses que passen

La legitimitat i la deslegitimitat

JOSEP ANTON
Rosell Pujol

La defensa de la legitimitat és una de les obligacions més importants que pot tenir un ciutadà. Un Govern que ha guanyat les eleccions té l'obligació de governar. Una oposició ha de controlar l'Executiu i a la vegada el deure de cooperar –directament o presentant alternatives– al fet que el país es pugui desenvolupar amb normalitat. A la vegada, el ciutadà ras també té la legitimitat de manifestar-se.

En l'àmbit general o bé entre el seu entorn polític, sense que hagi de rebre cap tipus de pressió. No sempre aquests tres pilars són homogenis i massa vegades es produeix un divorci entre ells. No hauria de ser així en aquelles qüestions que afecten a tothom i que no sempre es discuteixen en l'àmbit parlamentari. Un Govern es pot deslegitimar, però l'oposició, també, però no pas així la ciutadania perquè, al final, són ells els que solucionen l'enfrontament de legitimitats.

De vegades, però, quan així ho fan no reben la resposta adequada d'aquells que, representant-los, es fan els sords davant de les reivindicacions. Haurien de tenir molt present que el lideratge és molt més important i ocupa un nivell més alt

NOE

que el personalisme. Avui en dia vivim de personalismes i no pas de lideratges. M'agradaria que s'entengui el nacionalisme –o sigui, la defensa del país– com el corrent d'un riu, que suma afluents procedents de moltes tradicions.

Incorpora idees de procedència molt variada i no és un partit, ni una recta, ni una escola, sinó la configuració d'una manera d'entendre el país i d'intercanviar iniciatives i orientacions amb altra gent. Tot això, naturalment, dins de les legitimitats de cadascú que són a la vegada diferents en categories i funcionament. Si assimiléssim aquests conceptes comprovaríem que la innovació necessita sortir de l'embarcament particular, o sigui, de mirar-se cadascú sempre el seu melic. Tots són igual de rodons, encara que no tots igual de nets. ■

Periodista.

jarosell@andorra.elperiodico.com